VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2015. gada 17. martā*

Dempings — Krievijas izcelsmes ferosilīcija imports — Pieteikumu par samaksāto antidempinga maksājumu atmaksāšanu noraidījums — Eksporta cenas noteikšana — Viena ekonomiska vienība — Dempinga starpības noteikšana — Tādas metodes piemērošana, kas atšķiras no sākotnējā izmeklēšanā izmantotās — Apstākļu maiņa — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 9. punkts un 11. panta 9. punkts

Lieta T-466/12

RFA International, LP , Kalgari (Kanāda), ko pārstāv *B. Evtimov*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *P. Němečková* un *A. Stobiecka-Kuik*, pārstāves,

atbildētāja,

par prasību daļēji atcelt Komisijas 2012. gada 10. augusta Lēmumus C(2012) 5577 *final*, C(2012) 5585 *final*, C(2012) 5588 *final*, C(2012) 5595 *final*, C(2012) 5596 *final*, C (2012) 5598 *final* un C(2012) 5611 *final* par pieteikumiem atmaksāt antidempinga maksājumus, kas samaksāti par Krievijas izcelsmes ferosilīcija importu, ciktāl ar šiem lēmumiem ir atteikts atmaksāt samaksātos antidempinga maksājumus, izņemot summas, par kurām iesniegtie pieteikumi tika atzīti par nepieņemamiem, jo tie bija iesniegti pēc tiesību aktos noteiktā termiņa beigām.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*] (referente), tiesneši S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] un L. Madise [*L. Madise*],

sekretārs L. Gžegorčiks [*L. Grzegorczyk*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 17. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

PTO tiesības

1 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (*GATT*) VI panta 1. punktā ir noteikts, ka "līgumslēdzējas puses atzīst, ka dempings, kura gadījumā vienas valsts preces tiek piedāvātas tirdzniecībai otrā valstī par cenām, kas ir zemākas nekā preču normālā vērtība, ir nosodāms, ja tas rada vai draud radīt materiālus zaudējumus līgumslēdzējas puses teritorijā izveidotajai ražošanas nozarei vai arī materiāli kavē iekšzemes ražošanas nozares izveidošanos".

2 Nolīgums par *GATT* VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā – "Antidempinga nolīgums") ir iekļauts Līguma par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu (OV 1994, L 336, 3. lpp.) 1.A pielikumā.

3 Antidempinga nolīguma 18.3. un 18.3.1. pants ir izteikti šādā redakcijā:

"18.3. Atbilstoši 3.1. un 3.2. apakšpunktiem [Antidempinga nolīguma] nosacījumi tiek piemēroti attiecībā uz izmeklēšanu un esošo pasākumu pārskatīšanu, kas uzsākti saskaņā ar iesniegumiem, kuri iesniegti PTO Līguma spēkā stāšanās attiecībā uz Dalībvalsti dienā vai pēc tam.

18.3.1. Attiecībā uz dempinga starpības (maržas) aprēķināšanu atmaksāšanas procedūrās saskaņā ar 9. panta 3. paragrāfu spēkā ir noteikumi, kuri izmantoti pašā pēdējā dempinga noteikšanā vai pārskatīšanā."

Savienības tiesības

4 Antidempinga pamatregulējumu veido Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp., kļūdu labojums – OV 2010, L 7, 22. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula"), ar kuru tika aizstāta Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), ar tajā izdarītajiem grozījumiem.

5 Pamatregulas 2. pantā ir paredzēti dempinga konstatēšanu reglamentējošie noteikumi. Tā 1. punktā normālā vērtība ir definēta šādi:

"1. Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti.

Taču gadījumos, kad eksportētājs eksportētājvalstī neražo vai nepārdod līdzīgu preci, normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām.

Cenas, ko izmanto puses, kuras izrādās saistītas vai ir savstarpēji vienojušās par kompensāciju mehānismu, nedrīkst uzskatīt par parastajās tirdzniecības operācijās izmantojamām cenām un nedrīkst izmantot, lai noteiktu normālo vērtību, ja vien nav noteikts, ka šādas attiecības cenu neietekmē.

Lai noteiktu, vai divas puses ir saistītas, var ņemt vērā saistīto pušu definīciju, kas izklāstīta 143. pantā Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi."

6 Pamatregulas 2. panta 8. un 9. punkts attiecas uz eksporta cenu. Šo punktu redakcija ir šāda:

"8. Eksporta cena ir tā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par preci, kuru eksportētājvalsts eksportē uz [Eiropas Savienību] pārdošanai.

9. Gadījumos, kad eksporta cenas nav vai izrādās, ka tā nav ticama, jo eksportētājs un importētājs vai trešā persona ir savstarpēji saistīti vai ir vienojušies par kompensāciju mehānismu, eksporta cenu var noteikt, pamatojoties uz cenu, par kādu importētās preces pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam, vai arī izmanto kādu citu pieņemamu pamatu, ja preces netiek pārdotas tālāk neatkarīgam pircējam vai tās tiek tālāk pārdotas tādā stāvoklī, kādā tika importētas.

Lai noteiktu drošu eksporta cenu, šādos gadījumos [Eiropas Savienības] robežas līmenī tiek koriģētas visas izmaksas, ietverot maksājumus un nodokļus, kas rodas laikā starp importēšanu un tālāku pārdošanu, kā arī uzkrāto peļņu.

Koriģējamie izmaksu posteņi ietver visas tās izmaksas, kas parasti rodas importētājam, bet ko nomaksā kāda puse vai nu [Eiropas Savienībā], vai ārpus tās, un kura ir saistīta ar importētāju vai eksportētāju vai kura ir vienojusies ar eksportētāju vai importētāju par kompensāciju mehānismu, ietverot parastās transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas izmaksas un palīgizmaksas, muitas nodokļus, visus antidempinga maksājumus un citus nodokļus, kas jāmaksā importētājvalstī par preču importu vai pārdošanu, un saprātīgas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas un peļņu."

7 Pamatregulas 2. panta 10. punktā attiecībā uz eksporta cenas un normālās vērtības salīdzināšanu ir paredzēts:

"10. Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Izdarot korekcijas, izvairās no jebkādas pārklāšanās, jo īpaši attiecībā uz atlaidēm, rabatu atlaidēm, daudzumiem un tirdzniecības līmeni. Ja izpilda konkrētos nosacījumus, var koriģēt šādus faktorus.

[..]"

8 Pamatregulas 11. panta 8. punktā ir reglamentēta iekasēto maksājumu atmaksāšanas procedūra. Šīs tiesību normas redakcija ir šāda:

"8. Neatkarīgi no 2. punkta importētājs var pieprasīt atmaksāt iekasētos maksājumus, ja izrādās, ka dempinga starpība, uz kuras pamata maksājums veikts, ir likvidēta vai samazināta līdz līmenim, kas ir zemāks par līmeni, no kura sāk piemērot spēkā esošos maksājumus.

Pieprasot atmaksāt antidempinga maksājumus, importētājs iesniedz Komisijai iesniegumu. Iesniegumu iesniedz ar tās dalībvalsts starpniecību, kuras teritorijā preces tika laistas brīvā apgrozībā, sešu mēnešu laikā, sākot no datuma, kad kompetentās iestādes attiecīgi noteica piemērojamo galīgo maksājumu apmēru, vai sākot no datuma, kurā tika pieņemts galīgais lēmums iekasēt pagaidu maksājumus. Dalībvalstis tūlīt nosūta iesniegumu Komisijai.

Uzskata, ka iesniegums par atmaksāšanu tikai tad ir attiecīgi papildināts ar pierādījumiem, ja tajā ir atrodama precīza informācija par pieprasīto atmaksājamo antidempinga maksājumu summu un visi muitas dokumenti attiecībā uz šādas summas aprēķiniem un samaksāšanu. Tajā ir arī reprezentatīvu laikposmu aptveroši pierādījumi par parastajām cenām un eksporta cenām, ko eksportētājs vai ražotājs, uz kuru attiecas maksājums, ir noteicis eksportam uz [Eiropas Savienību]. Gadījumos, kad

importētājs nav saistīts ar attiecīgo eksportētāju vai ražotāju, un šāda informācija nav tūlīt pieejama, vai ja eksportētājs vai ražotājs nevēlas to sniegt importētājam, iesniegumā ir eksportētāja vai ražotāja apliecinājums, ka dempinga starpība ir samazināta vai likvidēta, kā norādīts šajā pantā, un ka būtiskos pierādījumus iesniegs Komisijai. Ja šādi pierādījumi pieņemamā laikposmā netiek saņemti no eksportētāja vai ražotāja, iesniegumu noraida.

Pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju Komisija nolemj vai un kādā apmērā iesniegums būtu jāapmierina, vai arī tā var nolemt kādā brīdī uzsākt starpposma pārskatu, ko veic saskaņā ar pārskatam piemērojamiem noteikumiem, šāda pārskata rezultātā iegūto informāciju un konstatējumus izmanto, lai nolemtu, vai un kādā apmērā maksājumu atmaksāšana ir pamatota. Maksājumu atmaksāšana parasti notiek 12 mēnešu laikā un nekādā gadījumā nepārsniedz 18 mēnešus, sākot no datuma, kurā preces importētājs, kam uzlikts antidempinga maksājums, ir iesniedzis atmaksāšanas pieprasījumu, pievienojot attiecīgus pierādījumus. Parasti atļautā atmaksājuma summu izmaksā dalībvalstis 90 dienu laikā pēc Komisijas lēmuma."

9 Saskaņā ar pamatregulas 11. panta 9. punktu:

"Visos pārskatos un izmeklēšanās par atmaksāšanu, kuras, ievērojot šo pantu, veic Komisija ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, izmanto tās pašas metodes, kas tika izmantotas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika ieviests maksājums, attiecīgi ņemot vērā 2. pantu, un jo īpaši tā 11. un 12. punktu, kā arī 17. pantu."

10 Eiropas Kopienu Komisija savā paziņojumā par antidempinga maksājumu atmaksu (OV 2002, C 127, 10. lpp.; turpmāk tekstā – "interpretācijas paziņojums") ir definējusi pamatnostādnes pamatregulas 11. panta 8. punkta piemērošanai. Interpretācijas paziņojuma 3.2.3. punktā "Pieteikuma pamatotības izvērtēšana" tostarp ir paredzēts:

"a) Vispārējā metodoloģija [..] Pamatregulas 11. panta 9. punktā ir noteikts, ka Komisija izmanto "tās pašas metodes, kas tika izmantotas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika ieviests maksājums, attiecīgi ņemot vērā 2. pantu (dempinga konstatēšana), un jo īpaši tā 11. un 12. punktu (vidējās svērtās vērtības izmantošana dempinga starpības aprēķināšanā), kā arī 17. pantu (pārbaude izlases veidā)". [..]

b) [..]

c) Pārskatīšanas rezultātu izmantošana Izvērtējot atmaksas pieteikumu, Komisija jebkurā brīdī var nolemt uzsākt starpposma pārskatīšanu atbilstoši pamatregulas 11. panta 3. punktam. Procedūra attiecībā uz atmaksas pieteikumu tādējādi tiek apturēta līdz pārskatīšanas izmeklēšanas noslēgumam. Pārskatīšanas izmeklēšanas rezultāti var tikt izmantoti, lai izvērtētu atmaksas pieteikuma pamatotību, ja rēķinu izrakstīšanas datums par darījumiem, saistībā ar kuriem ir tikusi pieprasīta atmaksa, ietilpst pārskatīšanas izmeklēšanas periodā.

d) [..]."

Tiesvedības priekšvēsture

11 Prasītāja *RFA International, LP* ir Kanādā izveidota komandītsabiedrība, kas veic savu ikdienas komercdarbību ar sava Šveicē reģistrētā meitasuzņēmuma starpniecību. Kopš nenoteikta datuma, kurš ir vēlāks par 2008. gada 25. februāri, prasītāja ar sava Šveices meitasuzņēmuma starpniecību iegādājās, pārdeva tālāk, ieveda un uzglabāja noliktavā Eiropas Savienībā Krievijas izcelsmes ferosilīciju, ko bija

saražojuši divi Krievijā reģistrēti māsasuzņēmumi, proti, *Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO* (turpmāk tekstā – "*CHEMK*") un *Kuzneckie ferrosplavy OAO* (turpmāk tekstā – "*KF*"). Ferosilīcijs ir dzelzs un tērauda ražošanā izmantots sakausējums.

12 2008. gada 25. februārī pēc Eiropas Ferosakausējumu ražošanas asociācijas (*Euroalliages*) iesniegtās sūdzības Eiropas Savienības Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 172/2008, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Ķīnas Tautas Republikas, Ēģiptes, Kazahstānas, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas un Krievijas izcelsmes ferosilīcija importam (OV L 55, 6. lpp.; turpmāk tekstā – "sākotnējā regula"). Saskaņā ar sākotnējās regulas 1. pantu galīgā antidempinga maksājuma likme, ko piemēro Kopienas brīvas robežpiegādes cenai pirms nodokļa samaksas, *CHEMK* un *KF* ražotājiem produktiem ir 22,7 %.

13 2009. gada 30. novembrī *CHEMK* un *KF* iesniedza lūgumu par daļēju starpposma pārskatīšanu, kurš attiecās tikai uz dempingu atbilstoši pamatregulas 11. panta 3. punktam. Pēc šī lūguma iesniegšanas Komisijas uzsāktā izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2009. gada 1. oktobra līdz 2010. gada 30. septembrim ("pārskatīšanas izmeklēšanas periods").

14 Laikā no 2009. gada 30. jūlija līdz 2010. gada 10. decembrim prasītāja saskaņā ar pamatregulas 11. panta 8. punktu ar Beļģijas, Vācijas, Itālijas, Nīderlandes, Somijas, Zviedrijas un Apvienotās Karalistes muitas iestāžu starpniecību vērsās Komisijā ar vairākiem pieteikumiem par samaksāto antidempinga maksājumu atmaksāšanu. Šie pieteikumi attiecās uz antidempinga maksājumiem, ko prasītāja bija samaksājusi laikā no 2009. gada 7. janvāra līdz 2010. gada 10. decembrim. Izmeklēšana attiecībā uz atmaksāšanu aptvēra laiku no 2008. gada 1. oktobra līdz 2010. gada 30. septembrim (turpmāk tekstā – "izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu periods"). Komisija jauno dempinga starpību aprēķināšanas nolūkā sadalīja šo periodu divos laikposmos, pirmais no kuriem aptvēra laiku no 2008. gada 1. oktobra līdz 2009. gada 30. septembrim (turpmāk tekstā – "pirmais izmeklēšanas periods") un otrais – laiku no 2009. gada 1. oktobra līdz 2010. gada 30. septembrim (turpmāk tekstā – "otrais izmeklēšanas periods"). Otrais izmeklēšanas periods atbilst pārskatīšanas izmeklēšanas periodam.

15 Ar 2011. gada 12. janvāra vēstuli *CHEMK*, *KF* un prasītāja (turpmāk tekstā kopā – "*CHEMK* grupa"), atbildot uz Komisijas informācijas pieprasījumu starpposma pārskatīšanas procedūrā, iesniedza Komisijai paskaidrojumus par *CHEMK* grupas struktūru.

16 2011. gada 9. novembrī Komisija nosūtīja prasītājai savus secinājumus attiecībā uz pirmo izmeklēšanas periodu. Komisija attiecībā uz šo periodu konstatēja negatīvu dempinga starpību, kas ir pamats prasītājas samaksāto antidempinga maksājumu atmaksāšanai.

17 2012. gada 16. janvārī Padome ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 60/2012, ar ko izbeidz daļēju starpposma pārskatīšanu saskaņā ar [pamatregulas] 11. panta 3. punktu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, ko piemēro ferosilīcija importam, kura izcelsme ir, *inter alia*, Krievijā (OV L 22, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "īstenošanas regula"), pieņemšanu noslēdza starpposma pārskatīšanas procedūru, negrozot spēkā esošā antidempinga pasākuma līmeni. Nosakot eksporta cenu, Padome tostarp izvērtēja un noraidīja argumentus, ko *CHEMK* un *KF* bija iesnieguši pārskatīšanas procedūras laikā ar mērķi pierādīt, ka tie kopā ar prasītāju veido vienu ekonomisku vienību.

18 Ar 2012. gada 5. un 6. jūnija vēstulēm Komisija nosūtīja prasītājai savus secinājumus attiecībā uz otro izmeklēšanas periodu. No šiem dokumentiem izriet, ka Komisija attiecībā uz šo periodu bija noteikusi dempinga starpību 24,1 % apmērā, kā rezultātā atmaksāšanas pieteikums attiecībā uz minēto periodu bija jānoraida.

19 Ar 2012. gada 20. jūnija vēstuli prasītāja apstrīdēja Komisijas secinājumus attiecībā uz otro izmeklēšanas periodu un iesniedza savus apsvērumus šajā ziņā.

20 2012. gada 10. augustā Komisija pieņēma Lēmumus C(2012) 5577 *final*, C(2012) 5585 *final*, C(2012) 5588 *final*, C(2012) 5595 *final*, C(2012) 5596 *final*, C(2012) 5598 *final* un C(2012) 5611 *final* par pieteikumiem atmaksāt antidempinga maksājumus, kas samaksāti par Krievijas izcelsmes ferosilīcija importu (turpmāk tekstā visi kopā – "apstrīdētie lēmumi"), ar kuriem tā, pirmkārt, apmierināja atmaksāšanas pieteikumus saistībā ar pirmo izmeklēšanas periodu daļā, kurā šie pieteikumi bija pieņemami, un, otrkārt, noraidīja atmaksāšanas pieteikumus saistībā ar otro izmeklēšanas periodu. Prasītājai par šiem lēmumiem tika paziņots 2012. gada 14. augustā.

Apstrīdētie lēmumi

21 Komisija apstrīdētajos lēmumos vispirms ir precizējusi, pirmkārt, izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu periodu. Šajā ziņā tā sadalīja šo periodu divos dažādos laikposmos, tāpat kā tas tika izdarīts izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā (skat. šī sprieduma 14. punktu). Tā kā otrais periods atbilda pārskatīšanas izmeklēšanas periodam, Komisija norādīja, ka tā var izmantot minētajā izmeklēšanā izdarītos secinājumus, lai pieņemtu lēmumu par atmaksāšanas pieteikuma pamatotību, kā tas izriet no interpretācijas paziņojuma. Pēc tam Komisija izvērtēja atmaksāšanas pieteikumu pieņemamību. Šajā ziņā tā tostarp konstatēja, ka šie pieteikumi ir daļēji nepieņemami, jo saistībā ar dažiem pirmajā izmeklēšanas periodā veiktajiem darījumiem tie bija iesniegti pēc pamatregulas 11. panta 8. punktā noteiktā sešu mēnešu termiņa.

22 Otrkārt, Komisija izvērtēja atmaksāšanas pieteikumu pamatotību.

23 Vispirms, runājot par eksporta cenu, Komisija, uzskatot, ka prasītāja, ar kuras starpniecību *CHEMK* un *KF* veica savu eksporta pārdošanu, ir veikusi visas importēšanas Savienībā darbības, pirmkārt, piemēroja pamatregulas 2. panta 9. punktu. Tādējādi tā noteica eksporta cenu, pamatojoties uz cenu, par kādu importētos ražojumus pirmo reizi tālākpārdeva neatkarīgam pircējam, to attiecīgi koriģējot attiecībā uz visām izmaksām, kas radušās importēšanas un tālākpārdošanas procesā, kā arī ietverot saprātīgu tirdzniecības, vispārējo un administratīvo izmaksu un peļņas normu 6 % apmērā (turpmāk tekstā kopā – "*SGA* izmaksas"). Otrkārt, Komisija izvērtēja prasītājas, kā arī *CHEMK* un *KF* izvirzīto argumentu, ka tās ir uzskatāmas par vienu ekonomisku vienību, kā rezultātā, nosakot eksporta cenu, attiecībā uz *SGA* izmaksām un peļņas normu nav jāveic nekāda korekcija. Atbildot uz šo argumentu, Komisija, pirmkārt, atkārtoja savu secinājumu, saskaņā ar kuru prasītāja bija jākvalificē kā saistītais importētājs pamatregulas 2. panta 9. punkta izpratnē. Tā, otrkārt, uzskatīja, ka vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanai nav nozīmes saistībā ar korekcijām, kas tiek veiktas atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam, kurš ir piemērojams tieši gadījumos, kad eksportētājs un importētājs ir saistīti.

24 Tāpat, runājot par dempinga starpības noteikšanu, Komisija, pirmkārt, konstatēja, ka attiecībā uz pirmo izmeklēšanas periodu dempinga starpība bija negatīva, bet attiecībā uz otro periodu šī starpība, attiecīgi to koriģējot pēc prasītājas iesniegtajiem apsvērumiem, bija 23,1 %. Otrkārt, Komisija precizēja, ka izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu ietvaros un atšķirībā no izmeklēšanas, kuras noslēgumā tika pieņemta sākotnējā regula, tā vispirms noteica dempinga starpību *CHEMK* un *KF*, lai pēc tam noteiktu vidējo dempinga starpību *CHEMK* grupai. Šīs jaunās metodes piemērošanu tā pamatoja ar apstākļu maiņu pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē, ņemot vērā *CHEMK* grupas veiktās izmaiņas saistībā ar ferosilīcija eksporta pārdošanas kanāliem, ciktāl Komisija uzskatīja, ka šī metode atbilst minētās regulas 2. pantā paredzētajām prasībām.

25 Visbeidzot Komisija izvērtēja argumentus, kurus prasītāja bija izvirzījusi, atbildot uz secinājumiem, kurus Komisija tai bija nosūtījusi saistībā ar izmeklēšanu par atmaksāšanu. Šajā ziņā tā tostarp izvērtēja un noraidīja, pirmkārt, argumentus, ko prasītāja bija iesniegusi, lai apstrīdētu tādas apstākļu maiņas esamību, kas pamatotu jaunas aprēķina metodes piemērošanu. Otrkārt, tā noraidīja prasītājas argumentus attiecībā uz vienas ekonomiskas vienības jēdzienu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

26 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 23. oktobrī, prasītāja cēla šo prasību.

27 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnese referente tagad darbojas otrajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.

28 Pēc tiesneses referentes ziņojuma Vispārējā tiesa (otrā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu un Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros rakstveidā uzdeva prasītājai jautājumu. Prasītāja atbildēja noteiktajā termiņā.

29 Vispārējā tiesa 2014. gada 17. septembra tiesas sēdē uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem mutvārdu jautājumiem.

30 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— daļēji atcelt apstrīdētos lēmumus, ciktāl ar šiem lēmumiem ir atteikts atmaksāt samaksātos antidempinga maksājumus, izņemot summas, saistībā ar kurām iesniegtie pieteikumi tika atzīti par nepieņemamiem, jo tie bija iesniegti pēc tiesību aktos noteiktā termiņa beigām;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

31 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

32 Savas prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam prasītāja ir izvirzījusi divus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz kļūdām tiesību piemērošanā vai acīmredzamām kļūdām vērtējumā, ko Komisija esot pieļāvusi, nosakot eksporta cenu. Otrais pamats attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpumu, ciktāl Komisija ir secinājusi, ka ir notikusi apstākļu maiņa, un ir piemērojusi jaunu metodi dempinga starpības noteikšanai.

Par pirmo pamatu, kurš attiecas uz kļūdām tiesību piemērošanā vai acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kas esot pieļautas, nosakot eksporta cenu

33 Pirmajā pamatā par tiesību akta atcelšanu prasītāja būtībā kritizē Komisiju par to, ka tā, nosakot eksporta cenu, kļūdaini ir veikusi korekcijas attiecībā uz tās *SGA* izmaksām un tās peļņu saistībā ar tās eksportēšanas funkcijām kā integrētai vienas ekonomiskas vienības, ko tā veido kopā ar *CHEMK* un *KF*, pārdošanas un izplatīšanas nodaļai. Šis pamats ir iedalīts divās daļās, no kurām pirmā attiecas uz apstrīdētajos lēmumos ietverto secinājumu, saskaņā ar kuru prasītāja neveido vienu ekonomisku vienību ar *CHEMK* un *KF*, un otrā – uz apstrīdētajos lēmumos izdarīto secinājumu, ka vienas ekonomiskas vienības jēdzienam nav nozīmes, nosakot eksporta cenu.

34 Vispirms ir jāizvērtē minētā pamata otrā daļa, pēc tam izvērtējot šī pamata pirmo daļu.

Par otro daļu

35 Pirmā pamata otrajā daļā prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā vai acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētājos lēmumos atzīstot, ka vienas ekonomiskas vienības jēdzienam nav nozīmes, nosakot eksporta cenu atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam, lai arī no 2012. gada 16. februāra sprieduma Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP* (C-191/09 P un C-200/09 P, Krājums, EU:C:2012:78, 55. un 56. punkts) un 2009. gada 10. marta sprieduma *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome (T-249/06, Krājums, EU:T:2009:62, 177. punkts) izriet, ka vienas ekonomiskas vienības jēdziens, kas tiek piemērots arī, nosakot normālo vērtību, ir būtisks arī, "nosakot eksporta cenu". Lai arī šī judikatūra attiecās uz atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punktam veiktām korekcijām, prasītāja uzskata, ka nekas 2. panta 9. punkta formulējumā, kā arī neviens primārs tiesisks vai ekonomisks apsvērums neliedz to attiecināt arī uz eksporta cenas noteikšanu atbilstoši minētās regulas 2. panta 9. punktam. Šīs attiecināšanas rezultātā *SGA* izmaksas un ar sabiedrības, kas darbojas kā struktūrā integrēta eksporta nodaļa, eksporta darbību saistītā peļņa nevar būt atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam veiktu korekciju priekšmets. Šajā lietā no tā izrietot, ka, ja Komisija nebūtu pieļāvusi norādītās kļūdas, prasītājas *SGA* izmaksas un peļņa būtu tikusi koriģēta tikai *SGA* izmaksu un ar tās importa un pēcimporta darbību saistītās peļņas ietvaros.

36 Komisija apstrīd šīs argumentācijas pamatotību.

37 Vispirms ir jāatgādina, pirmkārt, ka komercdarbības aizsardzības pasākumu jomā Padomei un Komisijai (turpmāk tekstā abas kopā – "iestādes"), ņemot vērā pārbaudāmo ekonomisko, politisko un juridisko situāciju sarežģītību, ir plaša novērtējuma brīvība (spriedums, 2007. gada 27. septembris, *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, 40. punkts). Kontrolējot šādu vērtējumu, Savienības tiesai ir jāveic pārbaude tikai attiecībā uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (spriedumi, 1987. gada 7. maijs, *NTN Toyo Bearing* u.c./Padome, 240/84, Krājums, EU:C:1987:202, 19. punkts; 1990. gada 14. marts, *Gestetner Holdings*/Padome un Komisija, C-156/87, Krājums, EU:C:1990:116, 63. punkts, un 2013. gada 7. februāris, *EuroChem MCC* /Padome, T-84/07, Krājums, EU:T:2013:64, 32. punkts).

38 Otrkārt, no vienas puses, ir jāatgādina, ka pamatregulas 2. panta 8. punktā ir paredzēts, ka eksporta cena ir tā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par preci, kuru eksportētājvalsts eksportē uz Savienību pārdošanai. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punkta pirmo daļu gadījumos, kad eksporta cenas nav vai izrādās, ka tā nav ticama, jo eksportētājs un importētājs vai trešā persona ir savstarpēji saistīti vai ir vienojušies par kompensāciju mehānismu, eksporta cenu var noteikt, pamatojoties uz cenu, par kādu importētās preces pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam, vai arī izmanto kādu citu pieņemamu pamatu, ja preces netiek pārdotas tālāk neatkarīgam pircējam vai tās tiek tālāk pārdotas tādā stāvoklī, kādā tika importētas.

39 No tā izriet, ka gadījumā, kad eksportētājs un importētājs ir savstarpēji saistīti, iestādēm ir tiesības atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam noteikt eksporta cenu. Judikatūrā šādas saistības esamība ir atzīta gadījumā, kad eksportētājs un importētājs pieder vienai un tai pašai grupai (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumus, 1988. gada 5. oktobris, *Canon* u.c./Padome, 277/85 un 300/85, Krājums, EU:C:1988:467, 31. punkts; 1995. gada 14. septembris, *Descom Scales*/Padome, T-171/94, Krājums, EU:T:1995:164, 33. punkts, un 1999. gada 20. oktobris, *Swedish Match Philippines*/Padome, T-171/97, Krājums, EU:T:1999:263, 73. punkts).

40 No otras puses, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punkta otro daļu, ja eksporta cena tiek noteikta, pamatojoties uz cenu, par kādu importētās preces pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam, vai arī izmanto kādu citu pieņemamu pamatu, lai noteiktu drošu eksporta cenu, šādos gadījumos Savienības robežas līmenī tiek koriģētas visas izmaksas, kas rodas laikā starp importēšanu un tālāku

pārdošanu. Pamatregulas 2. panta 9. punkta trešajā daļā ir paredzēts, ka koriģējamie izmaksu posteņi ietver tostarp saprātīgas izmaksas attiecībā uz *SGA* un peļņu (spriedums, 2011. gada 25. oktobris, *CHEMK* un *KF*/Padome, T-190/08, Krājums, EU:T:2011:618, 27. punkts).

41 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka 2. panta 9. punkta otrajā un trešajā daļā paredzētās korekcijas tiek veiktas pēc iestāžu pašu ierosmes (pēc analoģijas skat. spriedumus, 1987. gada 7. maijs, *Nachi Fujikoshi* /Padome, 255/84, Krājums, EU:C:1987:203, 33. punkts; 1987. gada 7. maijs, *Minebea*/Padome, 260/84, Krājums, EU:C:1987:206, 43. punkts, un *Descom Scales*/Padome, minēts 39. punktā, EU:T:1995:164, 66. punkts). Turklāt ir jāsecina, ka šī tiesību norma neizslēdz to, ka korekcijas tiek veiktas attiecībā uz izmaksām, kas ir radušās pirms importēšanas, ciktāl šīs izmaksas parasti sedz importētājs (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumu *Gestetner Holdings*/Padome un Komisija, minēts 37. punktā, EU:C:1990:116, 31.–33. punkts).

42 Lai gan pamatregulas 2. panta 9. punktā ir paredzēts, ka tiek veikta korekcija attiecībā uz saprātīgu starpību saistībā ar *SGA* izmaksām un peļņu, šajā tiesību normā nav paredzēta minētās starpības aprēķināšanas vai noteikšanas metode. Tajā ir vienīgi norādīts uz minētās koriģējamās starpības saprātīgo raksturu (šajā ziņā skat. spriedumu *CHEMK* un *KF*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2011:618, 28. punkts).

43 Visbeidzot saprātīgas starpības noteikšana attiecībā uz *SGA* izmaksām un peļņu nav izņēmums attiecībā pret šī sprieduma 37. punktā minēto judikatūru, saskaņā ar kuru iestādēm tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā ir plaša novērtējuma brīvība un tādējādi Savienības tiesa var īstenot vienīgi ierobežotu pārbaudi. Šī noteikšana būtībā nenovēršami ietver sarežģītu ekonomisku vērtējumu (šajā ziņā skat. spriedumu *CHEMK* un *KF*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2011:618, 38. punkts; pēc analoģijas skat. spriedumus, 2000. gada 30. marts, *Miwon*/Padome, T-51/96, Krājums, EU:T:2000:92, 42. punkts, un 2002. gada 21. novembris, *Kundan* un *Tata*/Padome, T-88/98, Krājums, EU:T:2002:280, 50. punkts).

44 Trešķārt, ievērojot iepriekš minēto un ņemot vērā judikatūru, ir jānorāda, ka gadījumā, kad eksportētājs un importētājs ir savstarpēji saistīti, ieinteresētajai personai, kura vēlas apstrīdēt atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam veikto korekciju apjomu, ciktāl saistībā ar *SGA* izmaksām un peļņu noteiktā starpība esot pārmērīga, ir jāiesniedz pierādījumi un konkrēti aprēķini, kas pamato šos apgalvojumus, un it īpaši jānorāda tās attiecīgā gadījumā piedāvātā alternatīvā likme (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumu *Canon* u.c./Padome, minēts 39. punktā, EU:C:1988:467, 32. punkts).

45 Šajā lietā ir vispārzināms, ka administratīvā procesa laikā prasītāja Komisijā bija norādījusi, ka tā kopā ar *CHEMK* un *KF* veido vienu ekonomisku vienību un ka tā papildus savām ar importēšanu saistītajām funkcijām veic arī eksportēšanas funkcijas kā minētās vienības struktūrā integrēta izplatīšanas nodaļa.

46 Apstrīdētajos lēmumos Komisija atzina, pirmkārt, ka prasītāja veica visas funkcijas, ko parasti veic saistītais importētājs, tāpēc tā ir uzskatāma par saistītu ar *CHEMK* un *KF*, un ka eksporta cena ir jānosaka atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam. Otrkārt, Komisija atzina, ka vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanai nebija nozīmes saistībā ar to, vai bija jāveic korekcijas atbilstoši minētajai tiesību normai. Pamatregulas 2. panta 9. punkts esot piemērojams tieši eksportētāja un importētāja savstarpējas saistības gadījumā. Turklāt Komisija ir piebildusi, ka tam, vai šai saistībai ir vienas ekonomiskas vienības forma vai nē, nav nozīmes saistībā ar korekciju, kas tiek veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam. Prasītājas norādītajiem spriedumiem Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, minēts 35. punktā (EU:C:2012:78), un *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome, minēts 35. punktā (EU:T:2009:62), neesot nozīmes, jo lieta, kuras noslēgumā tika taisīti šie spriedumi, attiecās uz atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam veiktu korekciju.

47 Visbeidzot Komisija, kā izriet no lietas materiāliem, nosakot eksporta cenu atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam, ir ņēmusi vērā saprātīgu starpību attiecībā uz *SGA* izmaksām, kas bija 2,29 % apmērā no prasītājas neto apgrozījuma, un saprātīgu starpību attiecībā uz peļņu, kas atbilda 6 % no minētā neto apgrozījuma.

48 Tieši ņemot vērā šos atgādinājumus un precizējumus, ir jāizvērtē to argumentu pamatotība, kurus prasītāja ir izvirzījusi šobrīd izskatāmās pirmā pamata daļas pamatojumam. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka prasītāja ir pārmetusi Komisijai kļūdas tiesību piemērošanā vai faktu vērtējumā, ciktāl tā esot kļūdaini secinājusi, ka vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanai neesot nozīmes saistībā ar eksporta cenas noteikšanu, vēlēdamās apstrīdēt daļu no korekcijām, ko Komisija, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 9. punktu, bija veikusi attiecībā uz tās *SGA* izmaksām un peļņu.

49 Turklāt ir jāprecizē, ka prasītāja ir piekritusi, ka šajā lietā eksporta cena bija jānosaka atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam, kura piemērojamību tā nav apstrīdējusi. Tāpat, kā prasītāja ir apstiprinājusi tiesas sēdē, tā piekrīt, ka attiecībā uz tās ar importēšanas funkcijām saistītajām *SGA* izmaksām un peļņu, kas, tāsprāt, ietilpst šīs tiesību normas piemērošanas jomā, bija jāveic korekcijas.

50 Pirmkārt, prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ciktāl tā ir kļūdaini uzskatījusi, ka vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanai nav nozīmes saistībā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu.

51 Jānorāda, ka, atbildot uz argumentiem, kurus prasītāja bija izvirzījusi administratīvajā procesā un kuri attiecās uz to, ka tā kopā ar *CHEMK* un *KF* veidoja vienu ekonomisku vienību, Komisija apstrīdētajos lēmumos ir atgādinājusi, ka prasītāja īstenoja funkcijas, ko parasti veic saistīts importētājs, tāpēc bija izpildīti pamatregulas 2. panta 9. punktā paredzētie nosacījumi korekciju veikšanai. Tā arī precizēja, ka tam, vai pastāv viena ekonomiska vienība vai nē, nav nozīmes saistībā ar to, vai ir jāveic korekcijas atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam, ja ir izpildīti šīs tiesību normas piemērošanas nosacījumi un ja minētā tiesību norma ir piemērojama tieši eksportētāja un importētāja savstarpējas saistības gadījumā. Turklāt Komisija atzina, ka tam, vai saistībai starp prasītāju un *CHEMK* un *KF* ir vienas ekonomiskas vienības forma vai nē, nav nozīmes saistībā ar korekciju, kas tiek veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam.

52 Tādējādi ir jākonstatē, ka apstrīdētajos lēmumos īstenotais tā prasītājas apgalvojuma noraidījums, kurš attiecās uz vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu, būtībā ir balstīts uz apsvērumu, saskaņā ar kuru tam, vai pastāv šāda vienība vai nē, pēc Komisijas domām, nav nozīmes saistībā ar pamatregulas 2. panta 9. punkta piemērojamību tādas savstarpējas saistības starp ražotāju un importētāju pastāvēšanas gadījumā kā šajā lietā, jo, ciktāl ir izpildīti visi šīs tiesību normas piemērošanas nosacījumi, Komisija uzskata, ka tai ir jāveic šajā tiesību normā paredzētās korekcijas.

53 Turklāt ir jānorāda, ka no apstrīdētajiem lēmumiem neizriet, ka Komisija būtu vēlējusies izslēgt to, ka vienas ekonomiskas vienības pastāvēšana attiecīgā gadījumā varētu ietekmēt pamatregulas 2. panta 9. punkta piemērošanas kārtību, proti, tostarp iespējamību, ka atsevišķas *SGA* izmaksas un peļņa (piemēram, saistībā ar eksporta darbību) varētu netikt ņemtas vērā saistībā ar atbilstoši šai tiesību normai veiktajām korekcijām.

54 Šāda apstrīdēto lēmumu motīvu daļas interpretācija šķiet vēl jo vairāk atbilstoša tādēļ, kā tas izriet no minētajiem lēmumiem, ka prasītāja administratīvā procesa laikā ir norādījusi, ka vienas ekonomiskas vienības pastāvēšana liegtu veikt jebkādu korekciju atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam attiecībā uz tās *SGA* izmaksām un peļņu. Būtībā tieši atbildot uz šo apgalvojumu, Komisija apstrīdētajos lēmumos norādīja, ka šādas vienības pastāvēšana, tāsprāt, nevar liegt veikt minētās korekcijas. Turklāt, lai arī prasītāja savos 2012. gada 20. jūnija apsvērumos bija likusi noprast, ka tā apstrīd tikai daļu no korekcijām, kas bija veiktas attiecībā uz minētajām izmaksām, minētie apsvērumi nav viennozīmīgi, runājot par prasītājas īstenotās apstrīdēšanas faktisko apjomu, un prasītāja savos

rakstveida apsvērumos katrā ziņā nav paudusi nekādus konkrētus pārmetumus attiecībā uz tās argumentu prezentēšanas apstrīdētajos lēmumos veidu, ko prasītāja pati ir atgādinājusi prasības pieteikumā, izklāstot šīs lietas faktiskos apstākļus.

55 Ņemot vērā iepriekš minēto, ciktāl, pirmkārt, prasītāja, kā tā ir apstiprinājusi tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu, nav apstrīdējusi pamatregulas 2. panta 9. punkta piemērojamību vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanas gadījumā, un ciktāl, otrkārt, Komisija apstrīdētajos lēmumos ir tikai atzinusi, ka šādas vienības pastāvēšanai nav nozīmes saistībā ar minētās tiesību normas un tajā paredzēto korekciju piemērojamību, ir jāsecina, ka ar prasītājas izvirzītajiem argumentiem nevar pierādīt, ka saistībā ar šiem Komisijas apsvērumiem būtu pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.

56 Līdz ar to šie argumenti ir jānoraida, nemaz neizvērtējot, kādas sekas attiecīgā gadījumā vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanai varētu būt uz eksporta cenas noteikšanu un kāda nozīme šajā ziņā ir prasītājas norādītajiem spriedumiem Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, minēts 35. punktā (EU:C:2012:78), un *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome, minēts 35. punktā (EU:T:2009:62).

57 Otrkārt, kā prasītāja ir precizējusi tiesas sēdē, tā būtībā ir apgalvojusi, ka korekcijas, kas, nosakot eksporta cenu atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam, ir tikušas veiktas attiecībā uz tās *SGA* izmaksām un peļņu, ir pārmērīgas. Tā ir norādījusi, ka tādas sabiedrības gadījumā, kura tāpat kā tā darbojas vienlaicīgi kā importētājs un eksportētājs un kura ietilpst vienas ekonomiskas vienības sastāvā, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu ir atļauts veikt korekcijas attiecībā uz *SGA* izmaksām un peļņu tikai saistībā ar funkcijām, kas ir saistītas ar importēšanas darbībām, nevis tām funkcijām, kas ir saistītas ar eksportēšanu. Turklāt, ciktāl administratīvā procesa laikā tā bija norādījusi, ka tā papildus importēšanas funkcijām veic arī eksportēšanas funkcijas, prasītāja uzskata, ka Komisijai, veicot pamatregulas 2. panta 9. punktā paredzētās korekcijas, bija jānodala šīs divas funkcijas un korekcijas bija jāveic tikai attiecībā uz tām *SGA* izmaksām un peļņu, kas bija saistītas ar importēšanas funkcijām.

58 Nepastāvot vajadzībai izvērtēt, vai prasītāja patiešām veido vienu ekonomisku vienību ar *CHEMK* un *KF* un kāda ietekme attiecīgā gadījumā šādas vienības pastāvēšanai būtu uz eksporta cenas noteikšanu atbilstoši attiecīgajām pamatregulas tiesību normām, ir jānorāda, ka ar prasītājas argumentiem nevar pierādīt, ka šī sprieduma 47. punktā minētās starpības ir pārmērīgas, jo Komisija neesot nodalījusi dažādās prasītājas īstenotās funkcijas.

59 Pirmkārt, prasītāja, kā tā to ir apstiprinājusi tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdoto jautājumu, administratīvajā procesā nebija iesniegusi nekādu detalizētu skaitlisku informāciju attiecībā uz izmaksām un peļņu, saistībā ar kurām, tāsprāt, nebija jāveic korekcijas, ciktāl tās bija saistītas ar tās eksportēšanas darbībām. Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka prasītāja Komisijai ir tikai norādījusi, ka tā kopā ar *CHEMK* un *KF* veido vienu ekonomisko vienību un papildus importēšanas funkcijām veic arī struktūrā integrētas pārdošanas nodaļas funkcijas. Savā 2012. gada 20. jūnija vēstulē prasītāja, apstrīdot Komisijas secinājumus attiecībā uz otro izmeklēšanas periodu, it īpaši norādīja, ka korekcijas atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam varēja veikt tikai attiecībā uz tām *SGA* izmaksām un peļņu, kas bija saistītas ar tās īstenotajām importēšanas funkcijām, izņemot tās *SGA* izmaksas un peļņu, kas bija saistītas ar tās eksportēšanas funkcijām. Tomēr, kā tas izriet no Komisijas rakstveida apsvērumiem un ko prasītāja nav apstrīdējusi, prasītāja saistībā ar korekcijām, ko Komisija bija iecerējusi veikt, no savas 2012. gada 20. jūnija vēstules 3. pielikuma bija izsvītrojusi sadaļu "[*SGA*] izmaksas 2,29 % apmērā un parastā peļņa izmeklēšanas periodā 6 % apmērā".

60 Šādos apstākļos ir jānorāda, ka papildus tam, ka apsvērumi, ko prasītāja bija iesniegusi administratīvā procesa laikā, nav viennozīmīgi, Komisijai, nepastāvot prasītājas iesniegtiem precīziem skaitliskiem datiem attiecībā uz pastāvošajām izmaksām un peļņu, ko bija radījušas tās dažādās darbības, bija

jānosaka saprātīga starpība attiecībā uz prasītājas *SGA* izmaksām un peļņu, lai varētu veikt korekcijas, kas ir paredzētas pamatregulas 2. panta 9. punktā, kura piemērojamību prasītāja nekādi nav apstrīdējusi.

61 Ņemot vērā šī sprieduma 40.–44. punktā minētos apsvērumus, ir jāatgādina, ka, nosakot eksporta cenu, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 9. punktu, Komisija pati pēc savas ierosmes veic minētajā tiesību normā paredzētās korekcijas un šim nolūkam nosaka saprātīgo starpību attiecībā uz *SGA* izmaksām un peļņu. Savukārt, ņemot vērā it īpaši šī sprieduma 44. punktā atgādināto judikatūru, ieinteresētajai personai, šajā gadījumā – prasītājai, ciktāl tā administratīvā procesa laikā vēlas apstrīdēt daļu no ierosinātajām korekcijām, ir jāiesniedz skaitliski dati savas apstrīdēšanas pamatošanai, kā, piemēram, konkrēti aprēķini, kas pamato tās apgalvojumus.

62 Šajā ziņā, pirmkārt, vēl ir jānorāda, ka ar apgalvojumu par vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu – ciktāl to uzskatītu par pierādītu – kuras ietvaros prasītāja darbojas galvenokārt kā struktūrā integrēta pārdošanas nodaļa, kā rezultātā tās importēšanas funkcijas ir papildinātas arī ar eksportēšanas funkcijām, pretēji prasītājas norādītajam, nevar atspēkot šo pierādīšanas pienākumu, nosakot Komisijai pienākumu pašai pēc savas ierosmes veikt nodalīšanu – ciktāl tā tiktu uzskatīta par pamatotu – starp abām importēšanas un eksportēšanas funkcijām un ar to saistītajām *SGA* izmaksām un peļņu. Tieši prasītājai, ciktāl tā ir daļēji apstrīdējusi Komisijas ierosinātās korekcijas, ir ar pierādījumiem jāpierāda šo korekciju pārmērīgais raksturs, pierādot, tāsprāt, pastāvošo šo eksportēšanas funkciju ietekmi uz korekcijām, kuras Komisija varētu veikt.

63 Otrkārt, pretēji prasītājas tiesas sēdē apgalvotajam, tā nevarēja arī neizpildīt pienākumu iesniegt skaitliskus datus, ciktāl Komisija vēl nebija pieņēmusi lēmumu par vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu šajā lietā un par tā ietekmi uz eksporta cenas noteikšanu. Šis arguments, ciktāl tas pakārto šādu skaitlisku datu, kuru mērķis ir pierādīt atsevišķu korekciju pārmērīgo raksturu, ciktāl tās ir attiekušās uz funkcijām, kas neietilpst pamatregulas 2. panta 9. punkta piemērošanas jomā, iesniegšanu tam, ka Komisija iepriekš ir atzinusi šādu funkciju īstenošanu, nav savienojams ar šī sprieduma 44. punktā atgādināto judikatūru.

64 No tā izriet, ka, nepastāvot detalizētiem skaitliskiem datiem, ko prasītāja būtu iesniegusi administratīvā procesa laikā, Komisija, nosakot saprātīgu starpību attiecībā uz prasītājas *SGA* izmaksām un peļņu un pašai pēc savas ierosmes nenodalot *SGA* izmaksas un peļņu, ko radījušas tās darbības, kas ir saistītas ar apgalvotajām funkcijām, respektīvi eksportēšanas un importēšanas funkcijām – pieņemot, ka šāds nodalījums ir atbilstošs, – nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu.

65 Otrkārt, papildus tam, ka administratīvajā procesā prasītāja nebija iesniegusi nekādus skaitliskus datus, ar kuriem varētu likt apšaubīt saprātīgo starpību attiecībā uz *SGA* izmaksām un peļņu, kuru Komisija bija iecerējusi piemērot, ir jānorāda, ka šajā tiesvedībā prasītāja arī nav pierādījusi Komisijas veikto korekciju pārmērīgo raksturu. Prasītāja Vispārējā tiesā nav norādījusi nekādus apstākļus, ar kuru palīdzību būtu iespējams noteikt, tieši kuru korekciju daļu tā ir apstrīdējusi, ciktāl šīs korekcijas esot attiekušās uz tās eksportēšanas darbībām kā daļai no vienas ekonomiskas vienības, nedz arī apstākļus, ar kuriem varētu pierādīt Komisijas veikto korekciju apgalvoto pārmērīgo raksturu.

66 Līdz ar to, pirmkārt, prasītāja uzskata, ka, ja Komisija būtu pareizi piemērojusi pamatregulas 2. panta 9. punktu, ņemot vērā vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu, dempinga starpība attiecībā uz otro izmeklēšanas periodu "būtu bijusi ievērojami zemāka" par Komisijas aprēķināto, ciktāl veiktās korekcijas esot bijušas "pārmērīgas". Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanas ietekme uz atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam veiktajām korekcijām ir skalā no 8 līdz 20 % no aprēķinātās dempinga starpības. Treškārt, saprātīgā starpība 2,29 % apmērā no tās neto apgrozījuma attiecībā uz *SGA* izmaksām "ir daudz augstāka" nekā starpība, kas būtu varējusi tikt atskaitīta, ja Komisija būtu ņēmusi vērā vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu. Ceturtkārt, peļņas norma 6 % apmērā no minētā neto apgrozījuma esot "jebkura neatkarīga saimnieciskās darbības

subjekta/importētāja vidējā peļņas norma", savukārt vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanas gadījumā "uz prasītājas/[vienas ekonomiskas vienības] veikto tālākpārdošanu pēc importēšanas Savienībā var tikt attiecināta tikai neliela peļņas daļa".

67 Tomēr ar šiem neskaidrajiem un nepamatotajiem apgalvojumiem nav pietiekami, lai izpildītu šī sprieduma 44. punktā atgādinātās prasības, un ar tiem tādējādi nevar atspēkot to korekciju apjomu, ko Komisija ir veikusi apstrīdētajos lēmumos.

68 Turklāt, ciktāl prasītāja pārmet Komisijai, ka tā apstrīdētajos lēmumos ir piemērojusi neatkarīga importētāja vidējo peļņas normu, pietiek atgādināt, ka saskaņā ar judikatūru pamatregulas 2. panta 9. punkta trešajā daļā paredzētā saprātīgā peļņas norma tad, ja ražotājs un importētājs Savienībā ir savstarpēji saistīti, var tikt aprēķināta, nevis pamatojoties uz datiem, kas saņemti no saistītā importētāja un kurus šī saistība var būt ietekmējusi, bet gan pamatojoties uz datiem, kas saņemti no nesaistīta importētāja (spriedums *CHEMK* un *KF*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2011:618, 29. punkts; pēc analoģijas skat. arī spriedumus, 1988. gada 5. oktobris, *Silver Seiko* u.c./Padome, 273/85 un 107/86, Krājums, EU:C:1988:466, 25. punkts, un *Canon* u.c./Padome, minēts 39. punktā, EU:C:1988:467, 32. punkts).

69 No tā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka attiecībā uz tās *SGA* izmaksām un peļņu veiktās korekcijas būtu bijušas pārmērīgas.

70 Līdz ar to Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, apstrīdētajos lēmumos saistībā ar prasītājas *SGA* izmaksām un peļņu piemērojot saprātīgu starpību attiecīgi 2,29 un 6 % apmērā.

71 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par pirmo daļu

72 Pirmā pamata pirmās daļas pamatojumam prasītāja ir norādījusi, ka Komisija apstrīdētajos lēmumos ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā vai acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka prasītāja kopā ar *CHEMK* un *KF* neveidoja vienu ekonomisku vienību. Prasītāja piebilst, ka, lai arī Komisija apstrīdētajos lēmumos to ir kvalificējusi kā importētāju, kurš ir saistīts ar eksportētāju pamatregulas 2. panta 9. punkta izpratnē, tā nevar izslēgt, ka šīs kvalifikācijas pamatā ir secinājums, saskaņā ar kuru tā nav bijusi vienas ekonomiskas vienības sastāvdaļa, un ka līdz ar to, ciktāl apstrīdētajos lēmumos ietvertais Komisijas noraidījums saistībā ar vienas ekonomiskas vienības jēdzienu ir balstīts uz īstenošanas regulas preambulas 24. un 37. apsvērumā ietverto vērtējumu, šis vērtējums ir kļūdains.

73 Komisija norāda, ka šī pamata pirmā daļa ir nepieņemama un katrā ziņā – neiedarbīga.

74 Vispirms ir jānorāda, kā izriet no šī sprieduma 46. punktā atgādinātajiem apstrīdētajiem lēmumiem, ka Komisija, kā tā to ir apstiprinājusi tiesas sēdē, minētajos lēmumos nav izvērtējusi vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu, kas apvienotu prasītāju, kā arī *CHEMK* un *KF*. Šajos lēmumos Komisija ir vienīgi atzinusi, ka, pirmkārt, prasītāja ir veikusi tipiskas saistīta importētāja funkcijas, tāpēc eksporta cena bija jānosaka, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 9. punktu, un ka, otrkārt, vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanai vai nepastāvēšanai šajā ziņā nav nozīmes, jo ir izpildīti minētās tiesību normas piemērošanas nosacījumi. No tā izriet, ka šī pamata pirmā daļa ir jānoraida, ciktāl tā ir vērsta pret apstrīdētajos lēmumos neietvertiem secinājumiem.

75 Pat pieņemot, kā ir apgalvojusi prasītāja, ka, kvalificējot prasītāju par saistītu importētāju, Komisija bija vēlējusies izslēgt vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu šajā lietā, ir jānorāda, ka katrā ziņā tam apstāklim, ka prasītāja, kā tā to apgalvo, kopā ar *CHEMK* un *KF* veido vienu ekonomisku vienību – pieņemot, ka tas tiktu uzskatīts par pierādītu, – šajā lietā pastāvošajos apstākļos nav nozīmes saistībā ar apstrīdētajos lēmumos veiktās eksporta cenas noteikšanas tiesiskuma izvērtējumu. Jāatgādina, ka šī

pamata otrajā daļā prasītāja nav pierādījusi atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam veikto korekciju pārmērīgo raksturu, ņemot vērā, tāsprāt, pastāvošo vienu ekonomisko vienību. Šādos apstākļos, pat pieņemot, ka tā patiešām ir veidojusi vienu ekonomisku vienību ar *CHEMK* un *KF* un ka Komisija kļūdaini nav ņēmusi vērā šo jēdzienu, šāda kļūda nevar ietekmēt korekcijas, ko tā ir veikusi attiecībā uz prasītājas *SGA* izmaksām un peļņu.

76 Visbeidzot, ciktāl prasītāja ir atsaukusies uz īstenošanas regulā izdarītajiem Padomes secinājumiem, kuri Komisijai, pēc prasītājas domām, atbilstoši interpretācijas paziņojuma 3.2.3. punkta a) apakšpunktam Komisijai bija jāņem vērā, pieņemot apstrīdētos lēmumus, pirmkārt, ir jānorāda, ka, lai arī ir tiesa, ka no apstrīdēto lēmumu attiecīgā 5. apsvēruma izriet, ka Komisija minētajos lēmumos principā bija vēlējusies ņemt vērā pārskatīšanas izmeklēšanas laikā izdarītos secinājumus, tā saistībā ar eksporta cenas noteikšanu nebija paudusi nekādu nostāju attiecībā uz vienas ekonomiskās vienības pastāvēšanu. Būtībā tikai īstenošanas regulā ir iekļauts Padomes vērtējums attiecībā uz *CHEMK* grupas norādītajiem apstākļiem ar mērķi pierādīt vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu.

77 Tomēr ir jākonstatē, ka īstenošanas regula nav šīs prasības priekšmets, kā to tiesas sēdē ir apstiprinājusi arī prasītāja.

78 Līdz ar to, tā kā saskaņā ar judikatūru Savienības tiesa nevar lemt *ultra petita* (spriedumi, 1962. gada 14. decembris, *Meroni*/Augstā iestāde, 46/59 un 47/59, Krājums, EU:C:1962:44, 801. lpp., un 1972. gada 28. jūnijs, *Jamet*/Komisija, 37/71, Krājums, EU:C:1972:57, 12. punkts), Vispārējā tiesa nevar šajā gadījumā izvērtēt īstenošanas regulas preambulas 24. un 37. apsvērumā ietverto motīvu tiesiskumu.

79 Otrkārt, ciktāl tiesas sēdē prasītāja ir norādījusi, ka, ņemot vērā tās tiesības uz aizstāvību, bija jāņem vērā visi ne tikai apstrīdētajos lēmumos ietvertie, bet arī pārskatīšanas izmeklēšanā pastāvošie apstākļi, ir jāsecina, ka tas, vai prasītāja tādējādi ir vēlējusies norādīt uz Komisijas pieļauto tās tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, no tiesas sēdē sniegtajām norādēm pietiekami skaidri neizriet.

80 Katrā ziņā, pat pieņemot, ka prasītāja tādējādi ir vēlējusies atsaukties uz tās tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, ir jākonstatē, kā to pamatoti ir norādījusi Komisija, ka tas būtu jauns pamats, kurš pirmoreiz būtu ticis izvirzīts tiesas sēdē un kurš tādējādi būtu nepieņemams, ņemot vērā Reglamenta 48. panta 2. punktu.

81 Jānorāda, ka saskaņā ar Reglamenta 48. panta 2. punktu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā (spriedums, 2000. gada 16. marts, *Compagnie maritime belge transports* u.c./Komisija, C-395/96 P un C-396/96 P, Krājums, EU:C:2000:132, 99. punkts). Tomēr prasītāja tiesas sēdē nav norādījusi uz tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas būtu kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā un kas pamatotu jauna pamata izvirzīšanu.

82 Turklāt, lai arī saskaņā ar judikatūru pamats, ar ko tiek paplašināts pamats, kurš iepriekš tieši vai netieši ir norādīts pieteikumā par lietas ierosināšanu un kuram ir cieša saikne ar to, ir jāatzīst par pieņemamu (rīkojums, 2001. gada 13. novembris, *Dürbeck*/Komisija, C-430/00 P, Krājums, EU:C:2001:607, 17. punkts), ir jānorāda, ka šajā gadījumā tiesību uz aizstāvību pārkāpums, uz kuru tiesas sēdē ir norādījusi prasītāja, nevar tikt uzskatīts par šādu paplašinājumu. Tieši pretēji – ciktāl prasītāja prasības pieteikumā šobrīd izskatāmajā pirmā pamata daļā ir apstrīdējusi iespējamo noraidījumu, ko apstrīdētajos lēmumos saistībā ar vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu ir paudusi Komisija, apgalvojums par tās tiesību uz aizstāvību pārkāpumu to argumentu vērā neņemšanas dēļ, kurus prasītāja bija iesniegusi ar mērķi pierādīt šādas vienības pastāvēšanu, noteikti ir balstīts uz pretēju premisu, proti, to, ka Komisija neesot izvērtējusi argumentus, kurus prasītāja bija izvirzījusi, lai pierādītu vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu vai ņemtu vērā pārskatīšanas izmeklēšanas rezultātus.

83 Šādos apstākļos pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida, tāpat kā līdz ar to arī viss pirmais pamats kopumā.

Par otro pamatu, kurš attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpumu

84 Otrajā tiesību akta atcelšanas pamatā prasītāja apstrīd metodes maiņu, ko Komisija ir veikusi apstrīdētajos lēmumos ar mērķi noteikt dempinga starpību. Tā būtībā pārmet Komisijai, ka tā kļūdaini ir izdarījusi secinājumu par apstākļu maiņas pastāvēšanu, kas pamato minēto metodes maiņu, kā rezultātā tā ir pieļāvusi gan acīmredzamu kļūdu vērtējumā, gan pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpumu. Vispirms prasītāja apstrīd apstrīdētā lēmuma motīvus, pamatojoties uz kuriem Komisija ir izdarījusi secinājumu par apstākļu maiņu pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē. Tāpat tā ir norādījusi, ka Komisija nav pierādījusi, ka apstākļu maiņa varēja pamatot tādas metodes piemērošanu, kas atšķiras no sākotnējā izmeklēšanā piemērotās metodes. Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka, piemērojot pamatregulas 11. panta 9. punktu, Komisijas rīcības brīvība ir ierobežota, tāpēc šai iestādei bija pienākums piemērot to pašu metodi, kuru tā bija piemērojusi sākotnējā izmeklēšanā.

85 Komisija apstrīd šīs argumentācijas pamatotību.

86 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru izvēle starp dažādām dempinga starpības aprēķina metodēm, kā arī preces normālās vērtības noteikšana ir saistīta ar sarežģītu ekonomisko situāciju izvērtēšanu un tātad, kontrolējot šādu vērtējumu, tiesai jāaprobežojas ar pārbaudi attiecībā uz to, vai ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (skat. spriedumus, *Ikea Wholesale*, minēts 37. punktā, EU:C:2007:547, 41. punkts un tajā minētā judikatūra; 2008. gada 8. jūlijs, *Huvis*/Padome, T-221/05, EU:T:2008:258, 39. punkts).

87 Saskaņā ar pamatregulas 11. panta 9. punkta formulējumu visās atmaksāšanas procedūrās šīs tiesību normas 8. punkta izpratnē Komisija, ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, izmanto tās pašas metodes, kas tika izmantotas sākotnējā izmeklēšanā, kuras rezultātā tika ieviests attiecīgais antidempinga maksājums, attiecīgi ņemot vērā it īpaši šīs regulas 2. pantu (spriedums, 2013. gada 19. septembris, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome, C-15/12 P, Krājums, EU:C:2013:572, 16. punkts).

88 Saskaņā ar judikatūru izņēmums, kas ļauj Komisijai atmaksāšanas procedūrā piemērot citu metodi nekā sākotnējā izmeklēšanā izmantotā, ja ir mainījušies apstākļi, katrā ziņā ir jāinterpretē šauri, jo atkāpe vai izņēmums no vispārējā noteikuma ir jāinterpretē šauri (skat. spriedumus *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome, minēts 87. punktā, EU:C:2013:572, 17. punkts un tajā minētā judikatūra; *Huvis*/Padome, minēts 86. punktā, EU:T:2008:258, 41. punkts). Tādējādi Komisijai, ja tā gatavojas piemērot citu metodi nekā tā, kura piemērota sākotnējā izmeklēšanā, ir jāpierāda, ka apstākļi ir mainījušies (spriedumi *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome, minēts 87. punktā, EU:C:2013:572, 18. punkts, un *Huvis*/Padome, minēts 86. punktā, EU:T:2008:258, 41. punkts).

89 Šajā ziņā, ņemot vērā prasību par tiesību normas šauru interpretāciju, ir jānorāda, ka, lai metodes maiņa būtu pamatota atbilstoši pamatregulas 11. panta 9. punktam, tai ir jābūt saistītai ar konstatēto apstākļu maiņu (šajā ziņā skat. spriedumu *Huvis*/Padome, minēts 86. punktā, EU:T:2008:258, 47. punkts).

90 Tomēr, runājot par šādas apstākļu maiņas pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē izņēmuma raksturu, no judikatūras izriet, ka prasība par tiesību normas šauru interpretāciju nedrīkst ļaut Komisijai interpretēt un piemērot šo tiesību normu neatbilstoši tās tekstam un mērķim. Šajā ziņā ir jānorāda, ka minētajā tiesību normā it īpaši ir paredzēts, ka piemērotajai metodei ir jāatbilst pamatregulas 2. panta noteikumiem (skat. spriedumus *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*

/Padome, minēts 87. punktā, EU:C:2013:572, 19. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums *Huvis*/Padome, minēts 86. punktā, EU:T:2008:258, 42. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 2009. gada 17. novembris, *MTZ Polyfilms*/Padome, T-143/06, Krājums, EU:T:2009:441, 43. punkts).

91 No tā turklāt izriet, ka, ja atmaksāšanas procedūras posmā izrādītos, ka sākotnējā izmeklēšanā izmantotās metodes piemērošana neatbilst pamatregulas 2. panta noteikumiem, Komisijai būtu pienākums turpmāk vairs nepiemērot šo metodi (skat. spriedumu, 2011. gada 16. decembris, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome, T-423/09, Krājums, EU:T:2011:764, 58. punkts un tajā minētā judikatūra), ciktāl Komisijai ir jāpierāda, ka sākotnējā izmeklēšanā piemērotā metode neatbilda pamatregulas 2. pantam (šajā ziņā skat. spriedumu *Huvis*/Padome, minēts 86. punktā, EU:T:2008:258, 51. punkts). Savukārt, lai pamatotu metodes maiņu, nepietiek ar to vien, ka jaunā metode ir atbilstošāka nekā vecā, ar nosacījumu, ka iepriekš izmantotā metode atbilst pamatregulas 2. pantam (spriedums *Huvis*/Padome, minēts 86. punktā, EU:T:2008:258, 50. punkts).

92 Apskatāmā pamata pamatotība ir jāizvērtē šo principu kontekstā.

93 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka ir vispārzināms, ka apstrīdētajos lēmumos Komisija, uzskatot, ka ir notikusi apstākļu maiņa, dempinga starpības noteikšanas nolūkā ir piemērojusi metodi, kas atšķiras no sākotnējā izmeklēšanā piemērotās metodes.

94 No apstrīdētajiem lēmumiem izriet, ka izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā Komisija vispirms noteica individuālo dempinga starpību attiecīgi *CHEMK* un *KF*, pēc tam nosakot vidējo dempinga starpību *CHEMK* grupai (turpmāk tekstā – "jaunā metode"). Savukārt sākotnējā izmeklēšanā iestādes bija apvienojušas visus atbilstošos datus saistībā ar *CHEMK* un *KF* iekšējiem pārdevumiem eksportētājvalstī, ražošanas izmaksām, rentabilitāti un pārdevumiem uz Savienību (turpmāk tekstā – "sākotnējā metode").

95 Šīs divas metodes, kā savos rakstveida apsvērumos ir paskaidrojusi Komisija un ko prasītāja nav apstrīdējusi, vienu no otras atšķir brīdis, kad ar *CHEMK* un *KF* saistītie dati ir tikuši apvienoti *CHEMK* grupas dempinga starpības noteikšanas nolūkā. Jaunās metodes ietvaros minētie dati tika apvienoti dempinga starpības noteikšanas beigās, ciktāl Komisija vispirms bija noteikusi individuālo dempinga starpību attiecīgi *CHEMK* un *KF*, pamatojoties uz eksporta cenu un atbilstošo normālo vērtību katram individuāli, un pēc tam pievienojusi šādi aprēķinātās summas un noteikusi vidējo dempinga starpību. Savukārt sākotnējās metodes ietvaros iestādes jau sākotnēji bija apvienojušas ar *CHEMK* un *KF* saistītos datus, kā rezultātā netika nošķirta eksporta cena un normālā vērtība.

96 Šādos apstākļos turpinājumā ir jāizvērtē, vai Komisijai bija tiesības izmeklēšanā attiecībā uz atmaksāšanu piemērot jauno metodi. Šajā ziņā, ciktāl prasītāja, kā tā to ir apstiprinājusi tiesas sēdē, nav apstrīdējusi jaunās metodes saderību ar pamatregulas 2. pantu, ir jāpārbauda, vai Komisija ir pierādījusi, ka patiešām bija notikusi apstākļu maiņa un ka šī maiņa pamatoja jaunās metodes izmantošanu.

97 Šajā ziņā no apstrīdētajiem lēmumiem izriet, ka Komisija ir secinājusi, ka bija notikusi apstākļu maiņa, būtībā ņemot vērā *CHEMK* grupas struktūrā un *CHEMK* un *KF* eksporta pārdošanas organizācijā notikušās izmaiņas. Šajā ziņā Komisija vispirms atzina, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā, pirmkārt, tikai *CHEMK* bija darbojies kā *CHEMK* grupas ražotājs eksportētājs, jo visi abu grupas ražotāju – *CHEMK* un *KF* – eksporta pārdošanas darījumi tika veikti ar *CHEMK* starpniecību, un, otrkārt, ka *CHEMK* eksportēja preces ar vairāku saistītu saimnieciskās darbības subjektu palīdzību pirms to pārdošanas galīgajiem pircējiem Savienībā. Komisija uzskata, ka izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā gan *CHEMK*, gan *KF* bija uzskatāmi par ražotājiem eksportētājiem, jo šīs divas sabiedrības individuāli un tieši pārdeva savu produkciju prasītājai tās eksportēšanas uz Savienību nolūkā. Tādējādi, pēc Komisijas domām, lai gan sākotnējā izmeklēšanā *CHEMK* grupa savus eksportēšanas darījumus bija veikusi tikai ar viena pārdošanas kanāla palīdzību, izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā eksportēšana tika veikta ar divu pārdošanas kanālu palīdzību. Tāpat Komisija uzskatīja, ka sākotnējā izmeklēšanā bija

praktiski neiespējami noteikt individuālās eksporta cenas *CHEMK* un *KF*, jo neatkarīgiem pircējiem Savienībā pārdoto preču izcelsme pārdošanos sarakstos nebija uzrādīta, un šī informācija tika iesniegta tikai izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā. Visbeidzot attiecībā uz pārdevumu eksportētājvalsts iekšējā tirgū struktūru Komisija norādīja, ka sākotnējā izmeklēšanā saistīts saimnieciskās darbības subjekts pārdeva daļu no grupas produkcijas minētajā iekšējā tirgū, lai gan izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā visus iekšējos pārdevumus tieši bija veikuši *CHEMK* un *KF*.

98 No šiem apstrīdēto lēmumu apsvērumiem izriet, ka secinājums par tādas apstākļu maiņas pastāvēšanu, kas pamato metodes maiņu, būtībā ir bijis pamatots ar *CHEMK* grupas struktūras un tās eksporta pārdošanas organizācijas izmaiņām, it īpaši, ņemot vērā prasītājas integrēšanu minētajā struktūrā un saistībā ar eksporta pārdošanas kanāliem notikušās izmaiņas. Komisija tādējādi identificēja *CHEMK* un *KF* kā divus ražotājus eksportētājus, kuri veic savus eksporta pārdošanas darījumus ar prasītājas starpniecību. Turklāt eksportētājvalsts iekšējā tirgū visus pārdevumus tobrīd veica tieši *CHEMK* un *KF*. Līdz ar to, ņemot vērā arī iespēju, ka pretēji sākotnējā izmeklēšanā pastāvošajai situācijai, varēja būt pieejami dati, kas ļautu Komisijai noteikt individuālo eksporta cenu *CHEMK* un *KF*, tā piemēroja jauno metodi, nosakot individuālās dempinga starpības katram no abiem ražotājiem eksportētājiem, un pēc tam, ņemot vērā abu šo sabiedrību piederību *CHEMK* grupai, nosakot vidējo svērto dempinga starpību attiecībā uz minēto grupu.

99 Tādējādi saistībā ar *CHEMK* grupu tika veiktas būtiskas izmaiņas, ņemot vērā it īpaši prasītājas integrēšanu grupā, un eksporta pārdošanas uz Savienību organizācijā notikušās izmaiņas, kā to ir atzinusi arī pati prasītāja gan administratīvā procesa laikā savā 2012. gada 20. jūnija vēstulē, gan šīs tiesvedības laikā savā replikā. Turklāt saistībā ar *CHEMK* grupas eksporta pārdošanas darījumiem prasītāja neapstrīd to, ka, lai gan sākotnējā izmeklēšanā gan *CHEMK*, gan *KF* eksporta pārdošanas darījumus veica *CHEMK* ar vairāku starpnieku palīdzību, izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā *CHEMK* un *KF* individuāli veica eksporta pārdošanas darījumus ar prasītājas starpniecību.

100 Jāsecina, ka šīs izmaiņas, kuras ir ietekmējušas *CHEMK* grupas struktūru un tās eksporta pārdošanas uz Savienību organizāciju, ir uzskatāmas par apstākļu maiņu pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē.

101 Tāpat ir jānorāda, ka šī apstākļu maiņa var pamatot izmantotās metodes maiņu atbilstoši pamatregulas 11. panta 9. punktam, jo minētā metodes maiņa atspoguļo *CHEMK* grupas otrā pārdošanas kanāla parādīšanos un tādējādi saistībā ar minētās grupas pārdošanas darbību organizāciju notikušās izmaiņas.

102 Jāatgādina, ka saskaņā ar jauno metodi Komisija vispirms noteica individuālās dempinga starpības katram no abiem ražotājiem eksportētājiem – *CHEMK* un *KF*, pēc tam nosakot vidējo dempinga starpību *CHEMK* grupai. Tomēr saistībā ar šādu individuālo dempinga starpību noteikšanu, kurā ir atspoguļota *CHEMK* grupas eksportēšanas kanālu divējādā daba, vispirms ir jānosaka normālā vērtība un individuālās eksporta cenas attiecībā uz katru no abiem minētās grupas ražotājiem eksportētājiem.

103 Ar argumentiem, kurus prasītāja ir izvirzījusi šobrīd izskatāmā pamata pamatojumam, nevar atspēkot šos apsvērumus. Minētos argumentus būtībā var iedalīt trīs argumentu grupās.

104 Pirmās argumentu grupas ietvaros prasītāja apstrīd apstrīdēto lēmumu motīvus, uz kuriem Komisija ir balstījusi savu secinājumu par apstākļu maiņas pastāvēšanu pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē.

105 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka gan sākotnējā izmeklēšanā, gan izmeklēšanā attiecībā uz atmaksāšanu bija tikai viens ražotājs eksportētājs, tāpēc šajā ziņā nav notikusi nekāda apstākļu maiņa. No vienas puses, pretēji tam, ko Komisija ir norādījusi apstrīdētajos lēmumos, iestādes sākotnējās izmeklēšanas laikā par ražotāju eksportētāju bija uzskatījušas *CHEMK* grupu, nevis sabiedrību *CHEMK*. No otras puses, prasītāja uzskata, ka izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā *CHEMK* un *KF* kopā bija uzskatāmi par ražotāju eksportētāju, jo šīs divas sabiedrības piederēja vienai ekonomiskai vienībai.

106 Tomēr, lai arī ir tiesa, kā ir norādījusi prasītāja, ka no sākotnējās regulas preambulas 62. apsvēruma izriet, ka iestādes bija kvalificējušas *CHEMK* grupu par ražotāju eksportētāju, tomēr, kā izriet no apstrīdētajiem lēmumiem un kā to rakstveida procesā ir apstiprinājusi Komisija un ko prasītāja nav apstrīdējusi, tikai sabiedrība *CHEMK* veica grupas eksportu uz Savienību.

107 Šajos apstākļos ir jāatzīst, ka tikai ar *CHEMK* grupas formālu kvalificēšanu par ražotāju eksportētāju sākotnējās izmeklēšanas laikā vien nav pietiekami, lai pierādītu, ka iestādes minētās sākotnējās izmeklēšanas laikā bija vēlējušās pamatot sākotnējās metodes izvēli ar to, ka *CHEMK* grupa bija jākvalificē kā ražotājs eksportētājs, nevis ar to, ko Komisija ir norādījusi savos rakstveida apsvērumos, ka *CHEMK* grupa savas eksportēšanas darbības veica tikai ar viena no tās diviem ražotājiem starpniecību. No tā izriet, ka, tā kā apstākļu maiņa, kā tas izriet no šī sprieduma 100. punkta, ir notikusi saistībā ar *CHEMK* grupas eksporta pārdošanas darbību organizāciju, tikai ar minētās grupas kvalificēšanu par ražotāju eksportētāju sākotnējās izmeklēšanas laikā vien nevar atspēkot šī sprieduma 101. punktā ietverto secinājumu, saskaņā ar kuru šīs izmaiņas varēja pamatot Komisijas īstenoto metodes maiņu.

108 Turklāt, runājot par vienas ekonomiskas vienības jēdzienu, ir jāatgādina, ka šis jēdziens pastāvīgajā judikatūrā ir ticis attīstīts ar mērķi noteikt normālo vērtību pamatregulas 2. panta 1. punkta izpratnē (spriedums Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, minēts 35. punktā, EU:C:2012:78, 55. punkts). Saskaņā ar šo judikatūru, ja ražotājs pienākumus, kuri parasti ietilpst iekšējās tirdzniecības nodaļas pienākumos, uztic savu preču izplatīšanas sabiedrībai, kuru tas kontrolē ekonomiskā ziņā, normālās vērtības aprēķināšana, pamatojoties uz cenu, ko minētajai preču izplatīšanas sabiedrībai ir samaksājis pirmais neatkarīgais pircējs, ir pamatota, jo šo cenu var uzskatīt par preču pirmā pārdevuma, kas ir ticis veikts parastajā tirdzniecības apritē, cenu pamatregulas 2. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumus, 1988. gada 5. oktobris, *Brother Industries*/Padome, 250/85, Krājums, EU:C:1988:464, 15. punkts, un 1992. gada 10. marts, *Canon* /Padome, C-171/87, Krājums, EU:C:1992:106, 9. un 11. punkts).

109 Turklāt ir jāatgādina, ka šī judikatūra pēc analoģijas ir tikusi transponēta attiecībā uz korekcijām, kas atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam tiek veiktas attiecībā uz eksporta cenu (spriedums *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome, minēts 35. punktā, EU:T:2009:62, 177. punkts). Šajā ziņā ir ticis nepārprotami nospriests, ka, ja ražotājs izplata savu produkciju Savienībā ar juridiski nošķirtas, bet tā saimnieciskā kontrolē esošas sabiedrības starpniecību, nepieciešamība veikt konstatējumu, kas atspoguļotu saimniecisko attiecību starp šo ražotāju un šo pārdošanas sabiedrību realitāti, drīzāk pamato jēdziena "viena ekonomiska vienība" piemērošanu eksporta cenas aprēķinā (spriedums Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, minēts 35. punktā, EU:C:2012:78, 55. punkts).

110 No tā izriet, ka vienas ekonomiskas vienības jēdziena pamatā it īpaši ir nepieciešamība ņemt vērā saimniecisko attiecību starp ražotāju un tā pārdošanas sabiedrību realitāti, ciktāl šī pēdējā minētā sabiedrība darbojas kā minētā ražotāja struktūrā integrēta pārdošanas nodaļa.

111 Savukārt ar šobrīd izskatāmo argumentu, kurš ir ticis apkopots šīs sprieduma 105. punktā, prasītāja ir izdarījusi pavisam citādus secinājumus no šī paša vienas ekonomiskas vienības jēdziena. Tās arguments būtībā ir balstīts uz apgalvojumu, saskaņā ar kuru tas, ka divi ražotāji pieder vienai un tai pašai grupai un kopā ar juridiski nošķirtu sabiedrību, kura arī pieder minētajai grupai un darbojas kā tās struktūrā integrēta pārdošanas nodaļa, veido vienu ekonomisku vienību, paredz iestādēm pienākumu uzskatīt, ka tikai minēto vienību var kvalificēt kā ražotāju eksportētāju.

112 Pat nepastāvot nepieciešamībai noteikt, vai *CHEMK* un *KF* ir jāuzskata par piederošām vienai ekonomiskai vienībai, ir jānorāda, ka nedz šim apgalvojumam, nedz līdz ar to no tā izrietošajai argumentācijai nevar piekrist. Pirmkārt, šis apgalvojums nav saistīts ar saimniecisko realitāti, kuras pamatā ir tas, ka, lai gan minētās sabiedrības kā māsasuzņēmumi, kas pieder vieniem un tiem pašiem akcionāriem, pieder vienai un tai pašai grupai, vai – ja tas tiktu uzskatīts par pierādītu – pat vienai

ekonomiskai vienībai, abi attiecīgie ražotāji ir atsevišķas juridiskās vienības, kuras izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā ražoja un pārdeva savu produkciju atsevišķi. Citiem vārdiem sakot, minētajā apgalvojumā nav ņemta vērā divu dažādu pārdošanas kanālu pastāvēšana. Otrkārt, prasītāja nav izskaidrojusi, kādēļ vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanas gadījumā – ja tas tiktu uzskatīts par pierādītu – būtu jāatkāpjas no šīs saimnieciskās realitātes.

113 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir kļūdaini secinājusi, ka ir parādījušies jauni eksporta pārdošanas kanāli, ciktāl pārdevumi, ko tai bija veikuši *CHEMK* un *KF*, ņemot vērā vienas ekonomiskas vienības pastāvēšanu, bija jāuzskata par grupas iekšienē notikušiem pārdevumiem.

114 To pašu iemeslu dēļ kā šī sprieduma 108.–112. punktā norādītie iemesli šim argumentam nevar piekrist.

115 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, uzskatīdama, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā nebija iespējams iegūt datus par katras ražošanas vienības veiktajiem pārdevumiem, lai gan Komisija minētajā izmeklēšanā nemaz nebija lūgusi iesniegt šādus datus. Prasītāja uzskata, ka Komisija nevar pamatot apstākļu maiņu ar savas izmeklēšanas metodes maiņu.

116 Šie prasītājas argumenti ir neiedarbīgi.

117 Pirmkārt, kā izriet no šī sprieduma 100.–102. punkta, secinājums par apstākļu maiņas pastāvēšanu, kas atbilstoši pamatregulas 11. panta 9. punktam pamatotu Komisijas īstenoto metodes maiņu, var būt balstīts tikai uz izmaiņām – ko ir atzinusi arī pati prasītāja – saistībā ar *CHEMK* grupas struktūru un eksporta pārdošanas darbību organizāciju vien. Šādos apstākļos, pat pieņemot, kā ir norādījusi prasītāja, ka Komisija sākotnējā izmeklēšanā nebija lūgusi iesniegt individuālus datus, tas nevar padarīt par prettiesisku apstrīdētajos lēmumos izdarīto secinājumu par apstākļu maiņas pastāvēšanu.

118 Otrkārt, no apstrīdētajiem lēmumiem izriet, ka Komisija uzskata, ka, pat pieņemot, ka tās rīcībā varēja būt dati, kas ir vajadzīgi individuālo eksporta cenu noteikšanai attiecībā uz katru no ražotājiem, tā nevarēja veikt šādus individuālus aprēķinus, jo sākotnējās izmeklēšanas laikā bija tikai viens ražotājs eksportētājs. Prasītāja nav apstrīdējusi šo apsvērumu, saskaņā ar kuru sākotnējās izmeklēšanas laikā jebkurā gadījumā nebija iespējams veikt individuālus aprēķinus.

119 Turklāt un katrā ziņā no lietas materiāliem izriet, ka šie prasītājas argumenti arī nav pamatoti. Tā, lai arī ir tiesa, ka Komisija nav tieši lūgusi iesniegt datus attiecībā uz eksporta pārdošanu, ko *KF* bija veicis ar *CHEMK* starpniecību, no minētās informācijas, kā Komisija to ir apstiprinājusi savos rakstveida apsvērumos, tomēr izriet, ka Komisija bija lūgusi *CHEMK* un *KF* iesniegt datus, kas ļautu tai individuālā kārtībā aprēķināt normālo vērtību un eksporta cenu attiecībā uz katru no abām šīm sabiedrībām. Vispirms ar 2007. gada 9. marta vēstuli Komisija lūdza izskaidrot darījumus, kas bija ietverti *CHEMK* sniegtajā informācijā, un it īpaši to izcelsmi. Pēc tam šajā pašā vēstulē Komisija lūdza paskaidrojumus attiecībā uz *CHEMK* eksporta pārdošanas darījumiem. Visbeidzot 2007. gada 20. aprīļa vēstulē Komisija lūdza sniegt precizējumus attiecībā uz eksporta pārdošanas darījumiem, kas bija veikti ar noteiktu tajā minēto tirdzniecības starpnieku palīdzību. No lietas materiāliem izriet, ka, atbildot uz šiem lūgumiem, *CHEMK* grupa nebija iesniegusi lūgtos individuālos datus.

120 Šajā ziņā vēl ir jāmin, ka šajā tiesvedībā prasītāja, pirmkārt, nav apstrīdējusi šī sprieduma 119. punktā minēto lūgumu sniegt informāciju saturu. Otrkārt, tā nav iesniegusi nevienu būtisku argumentu, lai pierādītu, ka minētie dati nebūtu ļāvuši Komisijai individuālā kārtībā aprēķināt normālo vērtību un eksporta cenu attiecīgi *CHEMK* un *KF*. Tieši pretēji – prasītāja tiesas sēdē norādīja, ka "var būt [..], ka Komisijai ir [bijusi] taisnība [..], kad tā [apgalvoja], ka ir lūgusi sniegt informāciju attiecībā uz starppakalpojumu sniedzējiem", vienlaikus precizējot, "ka šie starppakalpojumu sniedzēji netika pietiekami kontrolēti, lai [varētu] sniegt šādu informāciju".

121 Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka iespējamā apstākļu maiņa eksportētājvalsts iekšējā tirgū bija nenozīmīga un to nevarēja uzskatīt par tādu, kas varētu pamatot metodes maiņu.

122 Papildus tam, ka prasītāja ar iepriekšējā punktā atgādinātajiem argumentiem ir atzinusi apstākļu maiņas pastāvēšanu eksportētājvalsts iekšējā tirgū, ir jākonstatē, ka, pat pieņemot, kā prasītāja to ir apgalvojusi, ka minētā maiņa tās nenozīmīgā rakstura dēļ nevar pamatot metodes maiņu, tomēr, kā Komisija ir pamatoti izskaidrojusi savos rakstveida apsvērumos, metodes maiņa, tostarp saistībā ar normālās vērtības noteikšanu, ir balstīta uz faktisko apstākļu izmaiņu kopumu. Šīs izmaiņas aptver it īpaši izmaiņas, kas ietekmē *CHEMK* grupas struktūru un eksporta pārdošanas organizāciju, ar kurām, kā izriet no šī sprieduma 100.–102. punkta, pašām par sevi bija pietiekami, lai pamatotu Komisijas īstenoto metodes maiņu.

123 Šajā ziņā ir arī jānorāda, kā jau ir ticis minēts šī sprieduma 102. punktā, ka tieši divu ražotāju eksportētāju esamība ir bijusi pamatojums jaunās metodes piemērošanai, atbilstoši kurai Komisija, pamatojoties uz normālo vērtību un individuālajām eksporta cenām, bija noteikusi divas individuālās dempinga starpības attiecīgi *CHEMK* un *KF*, pirms noteikt vidējo dempinga starpību *CHEMK* grupai.

124 No tā izriet, ka, pat pieņemot, ka saistībā ar apsvērumiem, kurus Komisija ir norādījusi apstrīdētajos lēmumos attiecībā uz iespējamajām eksportētājvalsts tirgū notikušajām izmaiņām, ir tikusi pieļauta kļūda, šāda kļūda nevar likt apšaubīt apstrīdēto lēmumu tiesiskumu.

125 Šādos apstākļos, nepastāvot nepieciešamībai noteikt, vai Komisija varēja kvalificēt eksportētājvalsts tirgū notikušās izmaiņas kā apstākļu maiņu pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē, ir jāsecina, ka prasītājas šajā ziņā izvirzītie argumenti ir neiedarbīgi.

126 Piektkārt, prasītāja ir norādījusi, ka apstrīdētajos lēmumos ietvertajam apgalvojumam, saskaņā ar kuru jaunā metode esot precīzāka, nav nozīmes, jo ar lietderības apsvērumiem nevar pamatot apstākļu maiņu un līdz ar to arī metodes maiņu. Turklāt Komisija neesot apgalvojusi, ka sākotnējā metode neatbilda pamatregulas 2. pantam.

127 Nenoliedzami, saskaņā ar šī sprieduma 91. punktā minēto judikatūru, lai pamatotu metodes maiņu, nepietiek ar to vien, ka jaunā metode ir atbilstošāka nekā vecā, ar nosacījumu, ka iepriekš izmantotā metode atbilst pamatregulas 2. pantam.

128 Tomēr šajā lietā ir jāatgādina, kā jau ir ticis konstatēts, ka Komisija jaunas metodes piemērošanu ir tieši pamatojusi ar apstākļu maiņas pastāvēšanu.

129 Šādos apstākļos argumenti par to, ka Komisija ir pamatojusi metodes maiņu ar lietderības apsvērumiem un nav norādījusi, ka sākotnējā metode neatbilda pamatregulas 2. pantam, nevar likt apšaubīt apstrīdēto lēmumu tiesiskumu, un līdz ar to ir jānoraida kā neiedarbīgi.

130 Otrās argumentu grupas ietvaros prasītāja būtībā pārmet Komisijai, ka tā nav pierādījusi, ka iespējamajai apstākļu maiņai varētu būt bijusi ietekme uz iestāžu piemēroto sākotnējo metodi, lai gan atbilstoši pamatregulas 11. panta 9. punktam metodes maiņai ir jābūt nepieciešamai un tieši saistītai ar apstākļu maiņu. Komisijas apgalvotā apstākļu maiņa esot attiekusies galvenokārt uz *CHEMK* grupas eksporta pārdošanas struktūrā notikušajām izmaiņām, bet jaunā metode galvenokārt esot ietekmējusi normālo vērtību. Turklāt Komisija neesot izskaidrojusi, kādā veidā saistībā ar grupas eksporta pārdošanas struktūru notikušās izmaiņas varēja ietekmēt normālās vērtības, eksporta cenas vai dempinga starpības aprēķināšanas metodi.

131 Ņemot vērā šī sprieduma 101., 102., 122. un 123. punktā un iepriekš minētos apsvērumus, šie argumenti ir jānoraida. Kā jau ir ticis norādīts, jaunās metodes piemērošana, tostarp, ciktāl tā ietvēra individuālās normālās vērtības aprēķināšanu attiecībā uz katru no abiem ražotājiem, atbilstoši pamatregulas 11. panta 9. punktam ir bijusi pamatota ar apstākļu maiņu saistībā ar *CHEMK* grupas pārdošanas darbību struktūru un organizāciju.

132 Trešās argumentu grupas ietvaros prasītāja apgalvo, ka Komisijas rīcības brīvība pamatregulas 11. panta 9. punkta piemērošanā ir ierobežota, kā rezultātā Komisijai šajā lietā izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā bija jāpiemēro sākotnējā metode.

133 Pirmkārt, prasītāja uzskata, ka saskaņā ar Antidempinga nolīguma 18.3.1. pantu izmeklēšanās attiecībā uz atmaksāšanu dempinga starpības aprēķināšanas metodei, kas ir tikusi izmantota nesenākajā izmeklēšanā attiecībā uz dempingu, ir dodama priekšroka pār Antidempinga nolīguma noteikumiem.

134 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ņemot vērā to raksturu un struktūru, PTO nolīgumi principā nav ietverti to normu vidū, saistībā ar kurām Savienības tiesa pārbauda Savienības iestāžu tiesību aktu tiesiskumu atbilstoši LESD 263. panta pirmajai daļai (spriedumi, 1999. gada 23. novembris, Portugāle/Padome, C-149/96, Krājums, EU:C:1999:574, 47. punkts; 2003. gada 9. janvāris, *Petrotub* un *Republica*/Padome, C-76/00 P, Krājums, EU:C:2003:4, 53. punkts, un *Ikea Wholesale*, minēts 37. punktā, EU:C:2007:547, 29. punkts). Tomēr gadījumā, ja Savienība ir gribējusi izpildīt konkrētu pienākumu, ko tā uzņēmusies PTO ietvaros, vai gadījumā, ja Savienības tiesību akts tieši atsaucas uz konkrētām PTO līgumu normām, Savienības tiesai ir jāpārbauda attiecīgā Savienības tiesību akta tiesiskums, ņemot vērā PTO noteikumus (spriedumi Portugāle/Padome, minēts iepriekš, EU:C:1999:574, 49. punkts; *Petrotub* un *Republica*/Padome, minēts iepriekš, EU:C:2003:4, 54. punkts, un *Ikea Wholesale*, minēts 37. punktā, EU:C:2007:547, 30. punkts).

135 No pamatregulas preambulas 3. apsvēruma izriet, ka tās mērķis tostarp ir transponēt Savienības tiesībās, cik vien tas ir iespējams, Antidempinga nolīgumā ietvertās tiesību normas, kuru vidū it īpaši ir noteikumi attiecībā uz antidempinga maksājumu termiņiem un pārskatīšanu (pēc analoģijas skat. spriedumu *Petrotub* un *Republica*/Padome, minēts 134. punktā, EU:C:2003:4, 55. punkts).

136 No tā izriet, ka pamatregulas tiesību normas, cik vien iespējams, ir jāinterpretē, ņemot vērā atbilstošās Antidempinga nolīguma normas (skat. spriedumu *Petrotub* un *Republica*/Padome, minēts 134. punktā, EU:C:2003:4, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

137 Tomēr, pirmkārt, Antidempinga nolīgumā nav ietvertas pamatregulas 11. panta 9. punktam līdzvērtīgas tiesību normas, kā rezultātā šajā pēdējā minētajā tiesību normā ietvertais noteikums nevar tikt uzskatīts par šī nolīguma sīki izstrādāto noteikumu transponēšanu, bet tā ir interpretējama saskaņā ar to (ģenerāladvokāta P. Krusa Viljalona [*P. Cruz Villalón*] secinājumi lietā *Valimar*, C-374/12, Krājums, EU:C:2014:118, 74. punkts).

138 Otrkārt, ir jānorāda, ka Antidempinga nolīguma 18.3. un 18.3.1. pantā ir paredzēts:

“18.3. Atbilstoši 3.1. un 3.2. apakšpunktiem [Antidempinga nolīguma] nosacījumi tiek piemēroti attiecībā uz izmeklēšanu un esošo pasākumu pārskatīšanu, kas uzsākti saskaņā ar iesniegumiem, kuri iesniegti PTO Līguma spēkā stāšanās attiecībā uz Dalībvalsti dienā vai pēc tam.

18.3.1. Attiecībā uz dempinga starpības (maržas) aprēķināšanu atmaksāšanas procedūrās saskaņā ar 9. panta 3. paragrāfu spēkā ir noteikumi, kuri izmantoti pašā pēdējā dempinga noteikšanā vai pārskatīšanā.”

139 Tādējādi no šī sprieduma 138. punktā minēto tiesību normu formulējuma un konteksta izriet, ka atšķirībā no pamatregulas 11. panta 9. punkta, kurā ir identificēta visas izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā piemērojamā metode, Antidempinga nolīguma 18.3.1. pants ietilpst minētā

nolīguma nobeiguma noteikumos, un precīzāk – tā 18.3. pantā ietvertajos noteikumos, kuros ir reglamentēta tā piemērojamība laikā. Šķiet, ka arī prasītāja pati to ir atzinusi savos rakstveida apsvērumos, apstiprinot, ka Antidempinga nolīguma 18.3.1. pants "ir piemērojams pat tad, ja sākotnējā dempinga starpības aprēķināšanas metode, kas ir tikusi izmantota pirms Antidempinga nolīguma spēkā stāšanās, pēc tā spēkā stāšanās ir kļuvusi nesaderīga ar to".

140 No tā izriet, kā pamatoti ir uzsvērusi Komisija, ka ar pamatregulas 11. panta 9. punktu nav ticis ieviests Antidempinga nolīguma 18.3.1. pants, kā rezultātā šai pēdējai minētajai tiesību normai nav nozīmes saistībā ar šobrīd izskatāmo prasības pamatu.

141 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir ierobežojusi savu rīcības brīvību, interpretācijas paziņojuma 3.2.3. punkta a) apakšpunktā apņemoties izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā piemērot sākotnējo metodi.

142 Tomēr no pastāvīgās judikatūras izriet, ka tāds interpretējošs akts kā interpretācijas paziņojums, kurā atbilstoši tā preambulai ir izklāstītas pamatnostādnes pamatregulas 11. panta 8. punkta piemērošanai, nevar grozīt kādā regulā ietvertās imperatīvās normas (spriedums, 2014. gada 12. februāris, *Beco* /Komisija, T-81/12, Krājums, EU:T:2014:71, 50. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumus, 1992. gada 28. janvāris, *Soba*, C-266/90, Krājums, EU:C:1992:36, 19. punkts, un 1993. gada 22. aprīlis, *Peugeot* /Komisija, T-9/92, Krājums, EU:T:1993:38, 44. punkts).

143 Proti, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka Komisijai ir saistoši tās pieņemtie pamatprincipi un paziņojumi, bet vienīgi, ciktāl ar tiem netiek pieļauta atkāpe no hierarhiski augstāka spēka normām (spriedums *Beco*/Komisija, minēts 142. punktā, EU:T:2014:71, 51. punkts; pēc analoģijas skat. arī spriedumu, 2010. gada 2. decembris, *Holland Malt*/Komisija, C-464/09 P, Krājums, EU:C:2010:733, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

144 Līdz ar to ir jāsecina, ka pretēji prasītājas apgalvotajam no interpretācijas paziņojuma 3.2.3. punkta a) apakšpunkta nevar izrietēt, ka Komisijai ir pienākums jebkuros apstākļos un bez jebkādiem izņēmumiem izmeklēšanas attiecībā uz atmaksāšanu laikā piemērot to pašu metodi kā sākotnējā izmeklēšanā piemērotā. Šāds Komisijas rīcības brīvības ierobežojums būtu nesaderīgs ar pamatregulas 11. panta 9. punktā paredzēto iespēju apstākļu maiņas gadījumā veikt metodes maiņu.

145 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītājas izvirzītais otrais pamats ir jānoraida.

146 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

147 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

***2) RFA International, LP* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 17. martā.

[Paraksti]